

Sista dan
på jobbet

Bertil Gustavsson blir pensionär — och byter jobb

Bertil på bussen byter till byggjobb

11/2
1987

Att gå i pension betyder omställning. Minskat tempo, mer tid för hobbyer men förlust av kamratskap och trevliga busskunder.

Bertil Gustavsson körde sin sista ordinarie busstur på tisdagskvällen. Nu kan han få sova om morgnarna i framtiden. Ingen väckarklocka tvingar honom ur sängen klockan fyra.

Bertil Gustavsson är 63 år och nu lämnar han ratten och chaufförskostymeringen. Jobbet som busschaufför har både för- och nackdelar förklarar han, men fördelarna överväger.

— Det är ett trivsamt jobb, bra arbetskamrater och fina resenärer. Visst kommer jag att sakna arbetet.

Deltidsbonde

Bertil har varit anställd sedan 1963. Först bodde han i Ydre, men flyttade till Tisma-torp vid Tranås tre år senare. Där har han både lantbruk och femton djur i ladugården.

Han har kört linjerna Tranås—Mjölby—Motala och Tranås—Aneby.

— Landsbygdsbefolkningen är en bra kategori. Det är roligare med de turerna än att köra stadstrafik i Mjölby. Det har jag också gjort några år

Säljer gården

Nu kommer hans tillvaro att förändras. Pensionering från jobbet, men han tänker ställa upp som extrachaufför om det behövs — och försäljning av gården med djuren och byte till annan bostad, en villa.

Vad ska du göra med din tid nu?

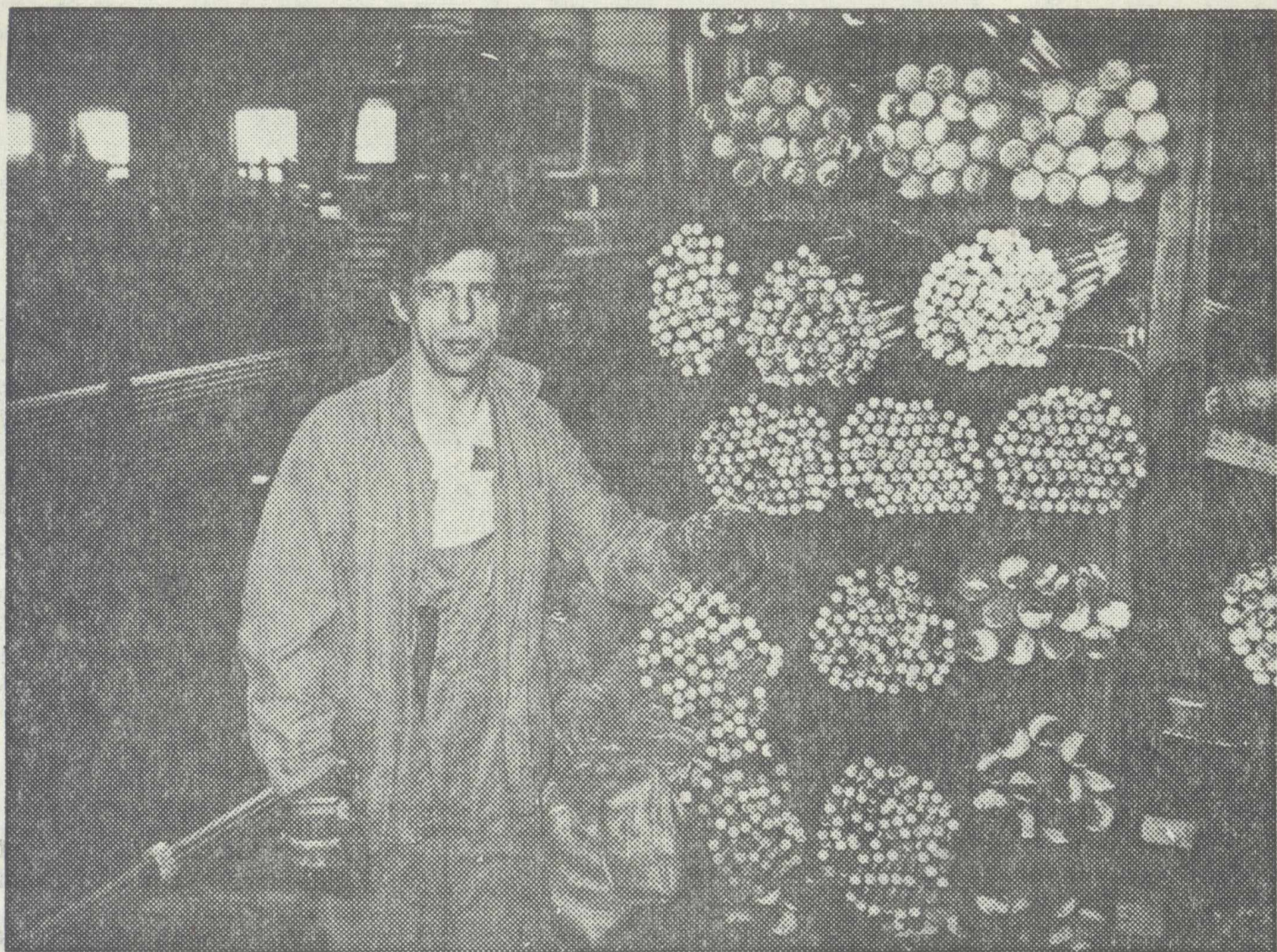
— Reparationer finns alltid att göra på en villa och så har jag sång och musik som hobby. Jag spelar piano och

dragspel och sjunger solo vid olika tillfällen.

— Det har varit nyttigt att ha en gård att jobba med på fritiden, säger Bertil. Bra för kroppen att vara i rörelse, man sitter för mycket i jobbet.

Därmed slutpratad om framtiden. Bertil Gustavsson vill ha sina planer i fred.

Halvåtta i går kväll gick Bertil av dagens pass och då väntade arbetskamrater med extra gott kaffe för att göra sista dagen festlig och minnesvärd.

Lasse Mattsson, Boxholms meste utlastare, lämnade på fredagen stål buntarna på Boxholm Kalldraget Stål. Hädanefter blir det bara utlastning av mat

Boxholms meste utlastare

21/2 1987

Lämnar kallstålet för kallrätterna

1976 började Lasse Mattsson som utlastare på kalldrageriet i Boxholm. Han kom från ett kontorsjobb och går nu till sin och makans gemensamma värdshusrörelse som har utvecklats så positivt att den kräver all tid. Industriären ångrar han inte.

— Jag har stämplat in, fått ut mina papper, arbetat i min egen takt och så stämplat ut. Sedan har man inte behövt fundera på jobbet mer den dagen. Till de arbetskamrater som klagat har jag alltid sagt "vad sjutton springer ni och gnäller för. Det finns inget bättre jobb". Enda nackdelen är skiftgången.

"Monotonare vid maskin

Lasse Mattsson tror dock att alla industrijobb är lika inte positiva som det han lämnar. Bl a har han haft förmånen att träffa folk genom de chaufförer som kommer ifrån hela Norden.

— Det är nog mera monotont att stå vid en maskin. Att vara utlastare hos Boxholm Kalldraget Stål är ett väldigt fritt jobb. Du skall göra det och det under ditt skift och utför dina

uppgifter i din egen takt, även om det just nu är så mycket att göra att man måste jobba undan hela tiden, sade han på fredagen när han gjorde sin sista arbetsdag.

— De som har jobbat på andra ställen ser vad fint det är att jobba på kalldrageriet.

Bra basar och hyggliga arbetskamrater. De har alltid ställt upp för mig när jag har behövt byta skift för värdshusets skull. Har ingen kunnat byta har kontoret löst det genom att extrainkalla någon.

Dåligt med sömn

1983 startade Boxholms Värdshus av Stina och Lasse Mattsson. Med undantag för en period 1984 har Lasse dubbeljobbat sedan dess. Han är Boxholms meste utlastare. Har lastat ut stål på kalldrageriet och serverat mat på värdshuset. När han har haft morgonskiftet på kalldrageriet var tredje vecka har det inte blivit mer än tre-fyra timmars sömn.

Men Lasse har inte känt det som att "kroppen stoppar inte längre". Det är inte därför som han slutar på kalldrageriet. Det är för att värdshusrörelsen växer. Stommen är lunchserveringen. Dagligen har man 70-100 lunchgäster och fler blir det.

Märker Sorbus ökning

— Sorbus har oss som personalmatsal. Att företaget tar in mer folk har redan märkts hos oss. Fortsätter det så här räcker det inte med att jag slutar på kalldrageriet utan vi måste anställa fler. Nu är vi sex.

Makarna Mattssons två äldsta barn, Joakim och Susanne, övertog wienerkonditoriet i Boxholm för några månader sedan. Joakim håller på att lära sig att baka. Sommens pensionerade konditor Erik Bohm är lärofader.

Lär sig baka

Sedan i måndags har han en lärling till i bageriet på Storgatan. Lasse skall lära sig ett nytt yrke för att han och Joakim sedan skall kunna växla mellan värdshuset och bageriet, och dela på de nästan okristligt tidiga bagerimorgnarna.

KARL-JOHAN NORÉN